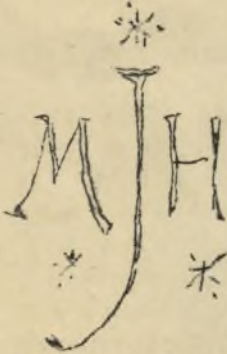


# OBĚŽNÍK

## České katolické missie

### JAN HUS A JEHO MYTHY



Před rokem jsme slyšeli v našem farním sále v Paříži velmi zajímavou přednášku profesora dějin na Lovaňské universitě benediktina PAUL de VOOGHTa, velmi zasloužilého přítele našeho národa. Z této přednášky o Mistru Janu Husovi si zde přečtete úvod, který vám osvětlí husitský úsek dějin:

"Každá většící osobnost v historii bývá opředena různými mythy, které sice obsahují kousek pravdy, jsou však zkreslené a vždy jednostranné. Právě pro tuto vlastnost jsou jednoduché a snadno budí obdiv, na jedné straně, ovšem i antipatii s druhé strany, neboť nepřiměřeně zvětčují kladné stránky osoby nebo doby, a v protikladu ostatní skutečnost se jeví jako něco záporného. Pravá skutečnost věci je tím zastírána, historická pravda potlačena. Máme-li poznat skutečnost, jak se události sběhly a co bylo jejich pravou příčinou, tu je třeba vidět události ze všech stran, pokud je to opravdu možné. Proto ten, kdo se chce zabývat dějinami, nemá zužovat běh události, a tím překážet dokonalému poznání všeho, jak tomu bylo ve skutečnosti. A HUS sám je osobností, která si zaslouží opravdu uznání, a jsou k tomu vážné a pádné důvody."

Přehledněme-li dějiny, zjistíme, že každé období české historie podle vnějších poměrů, které vládly v té či oné době, bralo vždy zřetel na letopočet 1415, kdy byl HUS upálen. Je ovšem pravda to, že každá z těchto epoch může přijmout skutečnost, jaká je objektivně, aniž by se musela omezovat pouze na některou stránku - mythus, a tak byla na škodu poznání plně historické pravdy.

Pokud jde o mne, musím přiznat, že přes všechna zkreslená fakta, mnohdy si vzájemně odporují cí, byl JAN HUS velikou osobností, která si zaslouží obdivu, úcty a lásky. Vždyť i v jeho případě víťezí pravda, a to je učení Ježíše Krista, který praví: "PRAVDA VAS OSVOBODÍ." A že HUS byl věrný vyznavač Krista, "Pravdu hledej, dopřávej jí sluchu, uč se pravdě, ji miluj a říkej, podle pravdy se řiď, braň pravdu až na smrt," jsou jeho slova. "Neboť pravda Boží tě osvobodí od hříchu, od ďábla, od smrti duše a konečně od smrti věčné." Zde je čistý hlas Husův bez legend. A nyní se pokusme podívat ne celou skutečnost tak, abychom se nedali mást mylnou představou mythu /legend/, a tak neviděli jen jednu stránku a tak si věc nezjednodušovali ke škodě jí samé. Na osobnost Husovou se soustředily tři mythy: národní, od r.1948 socialistický - první revoluce prý byla v Betlémské kapli - a třetí mythus protestantský, který z něj chce udělat předního člena reformace, ač zůstal vždy věren katolické Církvi.

#### Mythus národní .

Tím začínám, neboť se poměrně snadno pochopí. Národní uvědomění našlo svoje uplatnění v českých zemích v 19. století, kdy všeobecně měštanské vrstvy zdůrazňovaly myšlenku svobody a příslušnosti k národu. Čechové bojovali za národní osvobození proti Habsburské dynastii. V jistém smyslu se opakovalo to, co bylo již v 15. století, byli to titíž nepřítelé, a HUS byl pojímán jako předchůdce a vzor bojovníků té doby. Zemřel jako obhájce české věci. I němčí historikové přiznávají tuto skutečnost, pak-li tvrdí, že HUS byl nepřitelem všeho, co bylo německé. Ve své době byl HUS osobností opravdu vynikající, v Čechách snad tehdy největší. Svoji vlast měl opravdu rád. V roce 1402 vyzýval svoje posluchače, aby se postavili na odpor proti cizí šlechtě, které veleli cizinci, a která držela v zajištění krále v hlavním městě země.

Miloval národ a stále se za něj m o d l i l k Bohu v j e h o řeči a taktéž, v mateřském jazyku kázal Evangelium. Měl ráš český jazyk a usiloval o jeho čistotu a přesnost. To ho přimělo k tomu, že se věnoval spisovatelské činnosti a řekl, tím se z a s l o u ž i l o rozvoj řeči, ovšem stále měl na zřeteli v p r v é řadě věci duchovní a nikdy nekladl na první místo p o z e m s k o u vlast. Ani nezemřel za ni, ani se jí neoddal naprosto tělem i duší /jak snad mnozí se domnívají!/.

Ovšem hlavní údobí, kdy mohl být příčinou n á r o d n í h o mythu, byl rok 1409. Tehdy na universitě v Praze byli Čechové tísněni od Němců. Díky HUSOVI, dostalo se jim uznání jejich práv. Král se postavil na jejich stranu, a Němci byli z Prahy vyhnáni. Ovšem celá událost je daleko složitější. Bylo to v době, kdy, jak víme, že v roce 1409 byla Církev postižena katastrofou vnitřního Velikého rozkolu, kdy d v a p a p e ž o vé usilovali o to, aby byl každý z nich u z n á n jako hlava Obecné Církve, a vzájemně se potírali. Pod nátlakem Řehoře XII a Benedikta XIII, nestranní kardinálové se shromáždili na sněmu v Pisce. Tam prohlásili oba papeže za sesazené, a usnesli se na volbě jediného papeže Alexandra V. Mezitím v Praze král Václav IV, podporován králem francouzským, a v naději, že od nového papeže obdrží korunu císařskou, odklonil se od Řehoře XII. Nakonec po mnoha sporech rozhodl celou záležitost autoritativně. Přiznal tři hlasy Čechům a ostatním společně dohromady jako cizincům jeden hlas, a vydal na to ten památný Dekret Kutnohorský z ledna 1409, a tak Universita pražská, která stála v cestě jeho plánů, hlasovala pro usnesení Pisánského sněmu. Toto zajistilo Čechům důvodem, proč vznikl mythus národní. Němci ihned na to, ranění pýchou, opustili Prahu.

V té době zajisté HUS se stal velikou osobností, která měla svůj význam. Král Václav IV se stal svící v národě i na Universitě, nebyl však spokojen s českými mistry k vůli anglickému bludaři Wiklefovi z Oxfordu. Ihned po vydání Dekretu Kutnohorského HUS onemocněl a uleh v Praze. Je zajisté pravda, že se on sám těšil z úspěchů Čechů, a připojil se k nim, ale jiného nic nezamýšlel. Tím méně nebyl z těch, kteří kázali národnostní války, ten, který byl pro Němce v neprospěch Čechů.....!"

Pro nedostatek místa přejdeme k závěru našeho historika: "Nyní je třeba, aby protestanté připustili, že HUS se nestavěl proti Římské Církvi, nýbrž proti h ř í š n é m u životu, jaký se v ní vyskytoval a který byl tehdy prakticky všude ve světě. Pro katolíky pak platí, že HUSOVA s m r t byla zapříčiněna nepochopením, a pro ostatní všechny křesťany, že HUS byl velikým k ř e s ť a n e m v plném slova smyslu!"

Každý člověk dobré vůle může v HUSOVI spatřit svého bližního, který vynikal nad průměr čistotou a řádným životem, který nikdy neměl zájmu někým pohrdat, ale který se zasvětil konat d o b r o bližnímu celým srdcem, jehož myšleky byly tak nezištné a velkomyslné i pevné, že volil bolestnou s m r t, jen aby nesouhlasil se l ž í. Tak vidíme, že celé jeho j e d n á n í bylo inspirováno v í r o u v Ježíše Krista Spasitele, aby nás vykoupil od hříchu. Této víře v Krista HUS zasvětil svůj život a tak HUS je SVĚTLEM a VZPRUHOU n á m a pokud budou křesťané na světě, bude jim p ř í k l a d e m opravdového učedníka Kristova.

přeložil Lad. Daněk

## Z PĚV JEŽÍŠOVU SRDCI



Ke konci třetího měsíce po Zvěstování, jímž červen jest,  
 Žena, které sám Bůh se dává nést,  
 Ucíť první pohyb dítěte a jeho srdce, které jí buší pod srdcem.  
 V životě Panny počíná éra nová.  
 Dítě, které je před časem, přijímá čas od Matky, která je v lůně  
 Lidské oddechování proniká prvním původcem. chová.  
 Maria těžká břemenem, které Duch svatý vložil v ni,  
 Skryla se daleko před lidmi do hlubin modlitebny podzemní,  
 Jako holubice z Velepísne, jež vklouzá do skalní stěny....  
 Ó Bože, skrytý v ženě! Příčino, poutem tím spoutaná!  
 Jeruzalém je v nevědomosti, také Josef tajemství sotva zná.  
 Matka je sama se svým děťátkem, jehož pohyb nevýslovný v útrobach  
 cítí.

Teď jsi před námi na kříži, rozpjat jak kniha otevřená v své průkaz-  
 A všechno je vpravdě dokonáno, ledaže jsi netrpěl ještě ností.  
 dosti....

Málo znamená pro mne máže ve srovnání s trnem svým!  
 Málo znamená pro mne láska, kde s Bohem netrpím!  
 Čím jsou mi všechna nebesa za cenu srdce Tvého? ...

Paul CLAUDEL: sbírka básní Magnifikát, přeložil Jan Zahradníček

# SKUTEČNOST A LEGENDY

Sv. Jan Nepomucký v novém světle

V jubilejním roce založení pražského biskupství důkladně opravují interiérovou katedrálu sv. Víta na pražském hradě. Rovněž důkladně opravili nádhernou stříbrnou rakev a oltář sv. Jana Nepomuckého. Při této příležitosti byla s církevním souhlasem otevřena i rakev sv. Jana Nepomuckého a jeho ostatky svěřeny antropologickému oddělení Národního muzea v Praze ke studiu a ke konzervaci. Výzkum byl ukončen v pátek 30. března. Kostura sv. Jana Nepomuckého byla za přítomnosti odborné komise a představitelů církve identifikována, rakev úředně zapečetěna a opět uložena na původní místo v katedrále.

Vědecká komise sdělila 10. dubna výsledky svého průzkumu: V souvislosti s příčinami smrti sv. Jana Nepomuckého došlo k zajímavému zjištění: skončil na následky mučení, nikoliv utopením. Na kostrových pozůstatcích jsou zřetelně patrné stopy krutých metod středověkého útrpného práva. Jeho levá lopatka byla zlomena při tzv. štosování, kdy byl zavěšen za ruce svázané na zádech a náhlým prudkým trhnutím mu byla vykloubena ramena. Také na jeho lebce jsou pozůstatky krutého mučení. Na obličejové části jsou zlomeniny, o nichž soudobá věda může naprosto přesně říci, že k nim došlo zaživa. Svědčí o opakovaných úderech tupým předmětem, pěstí nebo botou. Zranění bylo tak těžké, že nuťně musilo vyvolat velký krevní výron do mozku, který byl vlastní příčinou smrti. Do Vltavy bylo tedy svrženo už pouze jeho mrtvé tělo. Tento vědecký náhl z také vysvětluje, proč vyplavalo na hladinu, až po čtyřech týdnech, nikoliv po 14 dnech, jak tomu běžně u utopených bývá.

Tak vydal generální vikář Jan Nepomucký velké svědectví své věrnosti Kristu a jeho církvi. Národ má své mučedníky a své mučedníky má i CÍRKEV. Sv. Jan Nepomucký je jedním z nich. Tak to viděl i tehdejší pražský arcibiskup Jan z Jenštejna, který ho nazval svatým mučedníkem. Pozdější tradice k tomu poznamenává, že k jeho umučení došlo také proto, že odmítl králi Václavovi IV. vyzradit z pověří jeho manželky Žofie. Bylo tedy dost důvodů, že po své smrti byl ctěn jako svatý mučedník.

Kolektiv odborníků rovněž prozkoumal i tzv. jazyk sv. Jana Nepomuckého. Zjistilo se, že jde skutečně o zachovalý kousek tkáně z jeho tělesného organismu, je to však tkáň mozková. K omylu došlo při exhumaci v roce 1719, kdy univerzitní profesor a osobní lékař císaře Leopolda dr. František Löw z Erlsfeldu a jiní pokládali hmotu, vypadlou z Janovy lebky, za jazyk... Zvláštní zachování domnělého jazyka nemohlo být důvodem k blahořečení, k němuž došlo v roce 1721, poněvadž domnělý jazyk byl nalezen teprve při otevření hrobu až v roce 1719, zatímco jednání o blahořečení probíhalo už dlouho předtím. Tradice o zachování z pověří jeho tajemství tedy vůbec nesouvisí s nalezením domnělého jazyka. Tradice o zachování zpovědního tajemství bylo zaznamenána už kolem 15. století a pokračovala až do otevření hrobu.

Poněvadž tehdejší lékařská komise prohlásila hmotu, která vypadla z lebky, za jazyk, proto to bylo dodatečně přijato v jednání o blahořečení. I kdyby domnělý jazyk nalezen nebyl, proces blahořečení a svatořečení by proběhl stejně a se stejným výsledkem. Naší době se podařilo jednak zrekonstruovat skutečná data sv. Jana Nepomuckého a oddělit skutečnost od legendy, takže dnes přesně víme, o koho jde. Dnešní antropologii se podařilo ohledáním pozůstatků svěťce podepřít historický fakt jeho mučení dalšími podrobnostmi a dokázat, že není mezi obojím rozporu, ale také že mučení bylo daleko strašnější, než jak je popisují soudobé prameny.

Jeli tedy pravda, že zachovaná hmota není jazyk světcův, nutno tento dokázaný fakt přijmout. Není třeba se obávat pravdy, neboť tím nijak není dotčena ani svatost, ani úcta světcova, která ovšem by byla dotčena, kdyby jev zachování jazyka byl příčinou úcty. Jak soudobá historie oddělila svatojánské legendy od historických fakt, tak i moderní antropologie svým zjištěním může o věřit, jak se věci skutečně mají. To je velmi dobrá ukáзка, jak moderní kritická věda může pomoci hagiografii.

Prohlášení biskupa Františka Tomáška v Praze, 22. IV. 73.

## ZNAK

Znak pražského biskupství patří mezi nejstarší české erby vůbec. Svatovojtěžská legenda dala inspiraci a tak koncem jedenáctého století heraldika proniká do našich zemí a ve znaku pražského biskupa spatřujeme zlaté břevno v černém poli. Biskupský znak je zdoben zeleným kloboukem se šesti třapci po každé straně, stojícími ve třech řadách, kardinál má 15 a arcibiskup 10 třapců.



# SVATODUŠNÍ SVĚTLO



O svatodušních svátcích v Jeruzalémě apoštolové přijali Ducha svatého, který je pro m ě n ě l a dal jim sí l u , aby byli svědky Kristovými na zemi a založili Církev k spáse všech lidí. Duch svatý je myslícím s r d c e m člověka a známe jej podle účinků. Rovněž v životě Církve Kristovy se Duch svatý projevuje ž i v o t ě m jejich členů: dává jim možnost poznávat Pravdu, Svatost ...přetváří je, očišťuje, aby se naplnili životem Božím a zapálili svět ohněm Lásky a Pokoje...

Duch svatý je neviditelný, ale ve svých zástupcích ho můžeme vidět. Byli jimi apoštolové, světci a miliony věrných křesťanů. Tímto Duchem božím byli vedeni sv. Augustin, sv. František z Assisi, i naši světci a hrdinové : Václav, Vojtěch, Stojan, Gojdič, Vojtašák, Zela, Beran ... aby mohli svým současníkům a světu ukázat c e s t u v utrpení a v r á t ě t naději k záchraně. Jedním z těchto synů božích byl papež JAN XXIII. - papež II. Vatikáns. sněmu, - papež jednoty Církve a papež světové mír. - Tohoto milovaného otce oplakávaly před deseti lety /2.VI.1963/ miliony lidí, když jeho smrt byla oznámena.

Pontifikát papeže Jana byl nejkratší v tomto století, trval čtyři roky, sedm měsíců a šest dnů. Někteří jeho životopisci zdůraznili, že Angelo RONCALLI se dobře připravil na úkoly velkého papeže. Zároveň je třeba přiznat, že 28. září, na svátek sv. Václava r. 1958, svět byl překvapen, že papežem byl zvolen benátský patriarcha ve svém 77 roku. Čekalo se, brzo zemře a udělá místo mladší osobnosti. Zatím tento osvícený stařec mocně p o h n u l Církví i světem a můžeme ho nazvat novým r e f o r m á t o r e m.

Několik měsíců po zvolení papežem, Jan XXIII dne 25. ledna 1959 po modlitbách za jednotu církve v Bazilice sv. Pavla, veden Duchem svatým, svěřil kardinálům inspiraci, že by chtěl brzo svolat nový církevní sněm. Jeho návrh se uskutečnil a 11. října r. 1962, po tříleté přípravě II. Vatikánský sněm byl zahájen v bazilice sv. Petra za účasti všech katol. biskupů a zástupců křesťanských církví. Papež v y m e z ě l jeho cíl: předně Církev by měla nalézt nové síly pro splnění svého p o s l á n ě í ve světě. Musí zůstat v ě r n á učení svého zakladatele Ježíše Krista, ale měla by přispůsobit svůj život a působení k novým poměrům dnešní společnosti a tak podpořit nový rozmach náboženského života a působnosti katolické církve. Papež Jan byl od přírody optimistou, jako prostý sedlák, měl velikou důvěru v Boha, a přál si, aby Církev byla milující Matkou, trpělivá se všemi svými dětmi....

Dále papež Jan byl velikým průkopníkem j e d n o t y všech křesťanů. Jako diplomatický zástupce Vatikánu v Bulharsku, kde si velmi oblíbil pravoslavné bratry a Slovany, poznal bolestné r o z d ě l e n ě křesťanů a volal: " .. spojme se, skončeme naše nekonečné diskuse!" K jednotě chtěl papež Jan dojít dvojím úsilím, jednak chtěl novým k o n c ě l e m a v n ě t ě n ě obnovou všech církví vzbudit n o v ě duchovní sí l y k jednotě, jak si přál Kristus Pán a zároveň usiloval o jednotu l i d s t v a, neboť jednoty Církve i světa jsou na sobě z á v ě s l ě . Papež Jan otevřel dokořán dvěře Vatikánu, zástupcům všech církví i států a dokonce nepřátelům, neboť dne 7. března r. 1963 svět překvapeně četl, že sovětský redaktor M. ADJOUBEI s chotí / zeť a dcera Kruščev / přinesli pozdravy a poselství Svatému Otci.

Konečně papež Jan byl aktivním b u d o v a t e l e m světového m í r u. Několik týdnů před smrtí, dne 11. dubna 1963, vydal encykliku "PACEM IN TERRIS" /Mír na zemi/, která zůstává ještě d n e s CHARTOU ZACHRANY míru mezi národy! Byla přijata nadšeně světovým tiskem, křesťany i odpůrci. Tak papež b o u r a l hradby lidské nenávisti, vyzval ke spolupráci lidí z ů z n ý c h politických názorů a jako z á k l a d míru považoval zachování CHARTY LIDSKÝCH PRAV ! Na jeho prosbu propustil Kruščev ze sibiřského vězení uktajinského patriarchu Josefa SLIPYHO /dnes v Římě/.

Papež Jan byl mužem p e v n ě víry v Boha, tradiční zbožnosti a synovské úcty k Panně Marii. Svůj portrét a odkaz vyjádřil ve svém životním deníku /Journal de l'âme - édition Cerf - Paris/. Zemřelý a milovaný papež by se velmi divil, že dnes někteří "reformní katolíci" se dovolávají jeho autority pro své nové věroučné a liturgické nepravdy a fantazie! - O b n o v a Církve i světa se může uskutečnit j e n naším návratem ke Kristu, ke z d r o j ů m Božího zjevení a ke zdravé tradici ... jak nás vyzval II. vat. sněm. Zredukováné křesťanství a náboženství bez Boha a bez svátostí n e s p a s í nikoho a bylo by z r a d o u Ducha svatého! Dnešní svět je p o d ě n ý: převrací věčné hodnoty, -kritizuje jakoukoli autoritu, - místo pravdy a svobody legalizuje násilí a lež, ačkoliv krásně hovoří o toleranci a úctě k člověku. - Kéž Duch svatý nás v e d e a uchrání od z m a t k ů století, abychom se dožili n o v ě h o j a r a Církve i lidstva ...

V sobotu 2. června t.r., po české mši svaté, přečetla paní D a g m a r T r n k o v á ve farním sále kostela Saint-Germain-l'Auxerrois vzpomínku plukovníka Ferdinanda M o n z r a, očitého svědka panického útěku francouzského civilního obyvatelstva na jih. Materiál zapůjčila paní Madeleine Michel-M o n z r o v á, která byla přítomna spolu se svou sestrou, paní Marcelle Michel- P o s p i š í l o v o u, vdovou po dalším našem plukovníkovi, který také odpočívá ve Francii. Obě dámy jsou Francouzsky.

Čtení Monzrových vzpomínek trvalo hodinu, ačkoli byly čteny jenom části nejzajímavější a nejdůležitější.

... 16., 17. a 18. června 1940 tehdy podplukovník Monzer doprovázel autem generály Louis-Eugene F a u c h e r a a Sergeje I n g r a : hledali naše jednotky po ústupu. Projížděli nepopsatelným zmatkem civilního obyvatelstva, které se chtělo zachránit před blížícími se německými vojáky. Až se smutně rozezvučely historické zvony příměří ...

Mezi posluchači Monzrových vzpomínek byla i řádka tehdejších našich vojáků ve Francii, na příklad předseda Sdružení čs. dobrovolníků ve Francii p. L. M a n í č e k a Otec A. Bernáček.

Nakonec stojí za poznámku, že paní Monzrová je s námi v pravidelném styku, i když nebydlí v Paříži. Chodí pravidelně na naše české mše svaté a odtud do farního sálu na přednášky.

Právě vyšla její moc hezká knížka básní "MES LARMES ET TON SOURIRE" / Mé slzy a tvůj úsměv, 31 básní, 48 stran /, kterou věnovala památce manžela : " A la Mémoire vénérée du Colonel Ferdinand Monzer de l'Armée Tchecoslovaque, mon mari".

J.T.

#### Ve vogézkém městečku DARNEY

dne 30. června 1918, tedy před 55 t i l é t y, Francie slavnostně prohlásila naše práva na n á r o d n í s a m o s t a t n o s t. Prohlásil je prezident Francouzské republiky Raymond P o i n c a r é, doprovázeny členy vlády, generály a představitelům města Paříže Ernestem G a y - em, před našimi vojáky - dobrovolníky a za účasti tehdejšího generálního tajemníka Čs. Národní Rady Dr. Edvarda B e n e š e. Při té příležitosti byl slavnostně předán našim vojákům, do rukou Gustava K l e i n b e r g a, krásný prapor, dar města Paříže.

Byl a je to s l a v n ý den v dějinách našeho národa.

Kdo projíždíte Vogézy, zastavte se v Darney a podívejte se na p o m n í k tam postavený na věčnou památku 30. června roku 1918 ! A nezapomente zajít na radnici do našeho M u z e a, jediného čs. muzea v celé Francii !

J.T.

Na věčnost odešli naši bratři a krajané: Josef TRNKA, Jan LUKESŠ a Antonín ŽEMLIČKA

Dne 30. dubna t.r. zemřel po těžké operaci v Arrasu, br. Josef Trnka ve věku 73 let. Byl zakladatelem a dlouholetým předsedou odbočky Sdružení čs. dobrovolníků ve Francii v Lens-Neuville St. Vaast. Byl jakýmsi ochráncem našeho vojenského hřbitova v La Targette. Jeho pohřeb byl jakousi manifestací lásky občanů NEUVILLE ST. VAAST nejen k zemřelému, ale i k naší staré vlasti, neboť celé městečko bylo v kostele a potom doprovázelo zesnulého na hřbitov.

Dne 13. května, nás opustil dost nečekaně br. Jan Lukeš ve věku 77 let. Jako mladý muž přišel z Peřimova u Jilemnice/Krkonoše/ do Francie r. 1923. Zemřelý krajan byl vždy věrným vlatencem, obětavým pracovníkem v krajauském životě ve Francii, starostou Pařížského Sokola a rovněž se účastnil odboje v obsazené Francii. Veliká účast krajanů a přátel na pohřebních obřadech a mši svaté v kostele St. Elisabeth-Paris že byla projevem díky a úcty našemu krajanovi.

Dne 22. května zemřel, rovněž po těžké nemoci v St. Cyr l'École, br. Antonín Ž E M L I Č K A ve věku 74 let. Účastník boju na Slovensku v letech 1918-19, býv. příslušník Čs. Armády ve Francii, spoluzakladatel v r. 1945 a první předseda Sdružení čs. dobrovolníků ve Francii 1939 -1945.

Jejich pohřbů se zúčastnila početná delegace Sdružení s praporem v čele a s Otcem Bernáčkem. Jejich odchodem Sdružení ztrácí věrné činnovníky a všichni krajané budou vzpomínat jejich obětavé spolupráci. Nechtě je jim země Francie lehkou a nechtě se s nimi shledáme u Boha v nějž i oni věřili. - Modleme se za ně a nechtě odpočívají v pokoji ! Amen!

- 6 -  
**ZPRÁVY.**

Otec KARDINAL Štěpán TROCHTA děkuje všem krajanům v Paříži a ve Francii za blahopřání k jeho povolání do sboru kardinálů sv. Otcem Pavlem VI. a píše:.. "Nevím, co tato nová služba bude ode mne vyžadovat. Vím však, že mohu splnit své povinnosti vůči Bohu, Církvi, národu a bližnímu jen s pomocí Vašich modliteb. Proto Vás naléhavě prosím: Modlete se za mne! .. přátelský Váš zdravotní a žehnám Vám i všem Vaším drahým.."  
Rovněž děkuje za přání a pozdravuje - administrátor olomoucké arcidiecéze, nově vysvěcený biskup Josef VRANA. Modleme se za naše biskupy, kněze a kněžská i řeholní povolání!

Sv. Otec Pavel VI. je od své volby 21. června 1963 - d e s e t l e t starostlivým Otcem všech křesťanů a předně katolíků. Kardinál Fr. MARTY prohlásil v Notre Dame v Paříži při slavnosti měi svatě na úmysl sv. Otce, za účasti všech biskupů Francie dne 19. června: "Pavel VI. není na straně konservativců ani progresistů nýbrž je mužem v í r y v Boha a nese těžké břímě o d p o v ě d n o s t i v naši revoluční době ...". Bratří, neame jeho břímě s ním!

Bývalý velitel mnohých čs. zahraničních vojáků z r. 1940-45 ze západní i z východní fronty generál K l a p á l e k oslavil ve zdraví v Praze - Dejvicích tento měsíc osmdesátiny. Bojoval za Prvé světové války u Zborova a v poslední válce nejdříve na Středním východě pak se vyznamenal s naším vojskem u Tobruku, přešel s jednotkami do Anglie r. 1943. Na osobní žádost byl přeložen k naší armádě do SSSR., bojoval u Dukly, aby se triumfálně vrátil do Prahy, kterou opustil za německé okupace. Přejeme mu hodně duchovní pohody v kruhu bývalých bratří!

Vedoucí České duchovní služby v NSR., Otec Karel F o ř t byl poctěn čestným titulem p a p e ž s k é h o monsignora! - Zpíváme mu *Živio* a blahopřejeme *ad Multos Annos!*

Dva čeští kněží z řádu sv. Augustina: Václav S e d l á č e k a Cyril L á t a l vzpoměli v řeholním domě ve Zwieselu v NSR./u Železných Rudy/ - 30 ti letého v ý r o č í kněžského svěcení v Praze /30.V.1943/. Dodatečně jim blahopřejeme a vyprošujeme jim pomoc Boží!

Známa osobnost katolické M o r a v y a místostarosta města Brna, farář, augustinián Karel F a n f r d l a zemřel ve věku 80 let v Brně v. v. dne 21. května. Celou druhou světovou válku byl vězněn v koncentračních táborech. Pohřbu se zúčastnilo několik tisíc jeho přátel ač byl pracovní den.

Slovenští katolíci mají velikou r a d o s t, neboť na Svatodušní svátky v katedrále sv. Martina v B r a t i s l a v ě přijalo k n ě ž s k é svěcení 58 mladých mužů. Je to největší počet svěcenců za 25 let. Je to jistě příklad pro Západ, že u nás Církev žije a snad je to h a n b a pro Západ, kde semináře jsou poloprázdné. Do Litoměřického semináře z českých zemí se letos přihlásilo 80 nových k a n d i d á t ů na příští rok, bohužel, snad jen 20 jich bude přijato. - V Polsku letos bude vysvěceno 600 nových kněží, nejvíce z celé Evropy. - V Paříži bude vysvěceno na kněze pouze 10 kandidátů a to pro 5 diecézí.

Sv. Otec Pavel VI. vyhlásil na rok 1975 M i l o s t i v é léto. Prvé vyhlásil papež Bonifác VIII. r. 1300 a bylo jich historicky 26, poslední r. 1950 vyhlášené papežem Piem XII a do Říma přišlo 3.100.000 poutníků. - Hlavní náplní má být obnova křesťanů v duchu evangelia, zacílení se na v ě č n é hodnoty našeho života a s m í ř e n í všech lidí. Nejdříve se bude slavit v místních kostelích a potom v Římě.

Dne 18. června t. r. papež Pavel VI. přijal poprvé čtyři nové biskupy z ČSSR.: z Olomouce, Banské Bystrice, Nitra a Trnavy.

(y Toulouse Jacques M a r i t a i n

V sobotu 28. dubna zemřel katolický myslitel, profesor filosofie na Sorbonně, spisovatel, franc. vyslanec u Svaté Stolice a nakonec člen chudé řeholní společnosti Malých Bratří ve věku 91 let. Byl pohřben v Kolbsheimu u Strasburgu v hrobě své ženy, ruské židovské konvertitky Raissy. Zanechal rozsáhlé dílo 60ti svazků. Za španělské války napsal i nám známé dílo: *Integrální humanismus / 1936/*, aktivně bojoval proti nazišmu. Známa je jeho kniha z posledních let: *Sedlák z Garonne-y*, ve které kritizuje směry v Církvi hledající předně ú s p ě c h na úkor Pravdy Boží a v poslední knize se zabývá lidem Božím: *L'Église de Jésus*. - Mgr. Paul Poupard, rektor katol. university v Paříži napsal k úmrtí J. Maritain-a *!J.M. nás opustil, ale jeho v l i v bude dalekosáhlý!* Jeho myšlenkové dílo bude pokračovat a žít v nás i v příštích generacích, jako dílo Platona a jiných myslitelů lidstva! Kdo jednou bude studovat duchovní obnovu Francie, Evropy i Církve a II. Vatik. sněmu, nutně se setká s osobností Jacques Maritain-a."

Dne 7. května Francie vzpoměla ve Francouzské Akademii - 150 výročí narození geniálního vědce /1822-1895/ L. PASTEUR-a. Vynalezl metodu pasterizace mléka a metodu očkování/1886/

V neděli 20. května v katedrále sv. Víta v Praze a ve farních kostelích pražské arcidiecéze bylo v okruhu svátku sv. Jana Nepomuského druhé velké zastavení v miléniu pražského biskupství. V katedrále měl mši svatou shomilí biskup a apoštolský administrátor Dr. Fr. Tomášek, ve všech kostelích byl čten jeho pastýřský list k miléniu. V kněžišti katedrály byl přítomen Otec Kardinál Štěpán Trochta a veliký počet kněží.

Ještě k pražskému jubileu ze Sborníku vydaného Křesťanskou akademií r. 1973 píše historik Karel Schwarzenberg: "... Český národ je bezpochyby skutečností, a to nejen biologickou, ale i duchovní, neboť je to skutečnost lidská. Jako biologické kontinuum poutá generace společenstvím krví: je to společnost živých i mrtvých. Ale k vytvoření národní skutečnosti nestačí jen biologická souvislost; ta je jevem čistě přírodním. Rozhodující je duchovní kontinuita, ta, která spojuje dnešní ČSSR s republikou Masarykovou, s rakouským mocnářstvím, s husitskými Čechami, s předhusitským přemyslovským královstvím a českým knížectvím Svaté Říše římské. -- Není naším úkolem zamýšlet se zde nad příčinami a hloubkou duchovní kontinuity českého národa. Nemůžeme se však ubránit překvapení, když si uvědomíme, že byla tvořena, provázána a urdžována institucí, kterou je... pražské biskupství. A že se marně ohlížíme po jiném hmatatelném vyjádření, po jiné instituci této dějinné souvislosti ..."

Naším krajanům doporučujeme knihu: L'EUROPE de MARIE -- THERESE, du baroque au lumieres v edici FAYARD - Paris, jejímž autorem je přítel našeho národa i naši Misie v Paříži - historik a kritik umění Victor-L. TAPIE, člen Akademie a znatel Střední Evropy. Tato kniha není životopis císařovny Marie Terezie, ale sleduje novou orientaci a síly jak zmodernizovat starou monarchii.

Všem krajanům a faníkům přejeme přijemnou dovolenou a Oběžník obdržíte až koncem měsíce září k svátku sv. Václava. Naše činnost pokračuje i o prázdninách a zde je náš program:

V neděli 1. července - svátek sv. Cyrila a Metoděje - oslavíme zájezdem na čs. voj. hřbitov v Targette u Arrasu s návštěvou Víny a Notre Dame de la Lorette, kde budeme slavít mši svatou se zpěvem a homilií. -- Odjezd autobusem v 7.30 od Opery a návrat asi v 19.30. Jídlo si vezme každý sám a občerstvení si může koupit v N.D. de la Lorette. Na zpáteční cestě si prohlédneme katedrálu v Senlis. Přihlaste se u O. Bernáčka. -- V sobotu 28. července vzpomeneme u oltáře Páně našich Aniček v kostele St. Germain l'Aux./Metro Louvre/ v 17.30 s besedou. -- V sobotu 18. srpna bude tamtéž mše svatá s besedou.

V pátek 24. srpna t.r. odjíždíme z gare de Lyon v 18.20 na pouť do Říma. Prosíme naše poutníky, aby se dostavili na nádraží již v 17.15 - V Římě budeme ubytováni společně a návštěvy ve Věčném Městě a v okolí vykonáme autobusy. Nezatěžujme se zbytečnými věcmi a oblečme se lehce. Dokonce se můžeme koupat 2x v moři. Náš zájezd v Římě končí v pátek 31. srpna a ještě ráno odjedeme do Florencie a do Paříže se vrátíme přes Švýcarsko v neděli večer 2. září asi v 21.20 /gare de Lyon/. Ve Švýcarsku uvidíme Sion, Mont-treux, Ženevské jezero a Lausanne. Krajané s čs. pasem potřebují cestovní viza italské návštěvní a švýcarské transitní.

V sobotu 15. září bude naše mše svatá ke stí sv. Ludmily v kostele St. Germain v 17.30 V sobotu 29. září budou slavné české bohoslužby k uctění sv. Václava s modlitbou za naši vlast a za naše Václavy. Po mši svaté pohoštění, prosíme dámy o koláče.

Naše Misie děkuje všem faníkům a krajanům za spolupráci a účast na naší činnosti. Ačkoliv průměrná účast je pěkná/asi 100/- biskupství v Paříži se zdá, že krajané nemají zájem a jsou asimilováni a je nebezpečí, že nepřidělí misionáři samostatný byt a plat, tak prosíme o větší pravidelný styk a návštěvu bohoslužeb a kulturních podniků. Děkujeme za dary na Misii: Mme Bertou, B. Rauchert, J. Roubiček, V. Kubá, Mme Nücová, J. Komárek, J. Prokšová, K uctění památky J. LUKEŠE věnovala jeho rodina větší dar na Misii a na Mše svaté. B.

"OBĚŽNÍK - CIRCULAIRE" .. Juin-Juillet-Août 1973 -- Bulletin de la Mission Cath. Tchèque -- Périodique -- 6 fois par an -- Abonnement: 10.-Fr.-- Editeur responsable: Mgr. H. PAROLEK, 49, rue Turbigo, Paris 3e -- tel. 272.92.54 -- dary na náš C.C. Postal: 32.965.91 -- Mission Cath. Tchèque Clergé, 49, rue Turbigo, Paris 3e, Centre: La Source.